

ע"פ 8347/19 - נתי מיהרט, אלי קיימוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לעוררים פליליים

ע"פ 8347/19
ע"פ 8355/19

לפני:
כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט א' שטיין

המערער בע"פ 8347/19: נתי מיהרט

המערער בע"פ 8355/19: אלי קיימוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

עוררים על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בבאר
שבע מיום 31.10.2019 בת"פ 17-12-19982 על ידי כבוד השופט ד' כהן

תאריך הישיבה: י"ב באדר התש"פ (8.3.2020)

בשם המערער בע"פ 8347/19:עו"ד עופרה סיבוני

בשם המערער בע"פ 8355/19:עו"ד אסף שלם

בשם המשיבה:עו"ד סיגל בלום

פסק דין

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

1. ערעורים על גזר הדין של בית המשפט המחויז בبار שבע מיום 31.10.2019 בת"פ 17-12-19982 (השופט ד' כהן), בגיןו נגזרו על כל אחד מן המעוררים, נתי מיהרט ואלי קיימוב (להלן בהתאם: מיהרטו-קיימוב) עונשים של 28 חודשים מאסר בפועל ו-12 חודשים מאסר על-תנאי. כמו כן חוויב כל אחד מהמעוררים, בתשלום פיצוי כספי בסך של 5,000 ₪.

רקע ועיקרו כתוב האישום המתוקן

2. ביום 28.11.2017 החליטו המעוררים להציג חנות בגדים השוכנת ברח' הראשונים באשדוד, ומושכרת לגב' י"ס (להלן: המטלוננט). לשם כך, בסמוך לשעה 02:45 הוציאו המעוררים לבניין, ולאחר מכן הגיעו אל החנות, שפכו את הבניין מתחת לתריס החנות, והציתו אותו באמצעות מצת. כתוצאה מעשייהם אחזה האש במדרגות החנות, והחלה מתפשטה לעבר רצפת קומת הגלריה. בהמשך התפשטה האש בכל מרחב החנות, עד אשר כבתה ידי לוחמי האש. שריפה גרמה נזק לרשות החשמל בחנות, ושרפה את מדרגות החנות ואת תקרת העץ. כמו כן נגרם נזק לחנות, כתוצאה מכניותם של לוחמי האש. המטלוננט העריכה את גובה הנזק, באופן ראשוני, בסכום של 30,000 ₪.

3. ביום 16.5.2018 הורשו המעוררים, על-פי הודאותם, בעבירות הצתה, לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש.

עליקרי גזר הדין של בית המשפט המחויז

4. בית המשפט סקר את הרקע האישי של המעוררים, ואת תסקרי שירות המבחן שהוגשו בעניינים. מיהרט נכנס בגיל 12 למן נועל, שם שהה במשך כ-6 שנים. לאחר שהשתחרר מזמנתו חזר מיהרט להתגורר בבית אמו, לא גויס לשירות צבאי, והחל לעבוד בחברת הובלות. בעת ביצוע העבירה היה מיהרט בן 19 וחודשים, ולוחבותו רישום פלילי אחד משנת 2015, ללא הרשעה, בגין שתי עבירותimin שביבוצעו בשנת 2012. מעת מעברו ועד יולי 2019 שיתף מיהרט פעולה עם גורמי הטיפול, אלא שאז חלה תפנית בעמדותיו, והוא ביקש לסייע את הקשר עם שירות המבחן, נוכח 'עיפויו' מהימשכות ההליך הפלילי. לדבריו, ביצוע את העבירה בשל מצוקה כלכלית, תמורה רוח כספי שהובטח לו. מיהרטטען בשירות המבחן כי הוא רואה עצמו אחראי למעשה ולנסיבותיו, אולם שירות המבחן התרשם כי קיימים אצליו קשיים להכיר בפגיעה שנגרמה למטלוננט, וכי קיימים סיכון להישנותה של התנהגות עוברת חוק מצדיו. יחד עם זאת, על מנת להרחק את מיהרט מסביבה עברינית שעה שהוא מצוי בשלבי גיבוש זהותו, המליך שירות המבחן להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל.

5. קיימוב נשר מהלימודים לאחר שבע שנות לימוד, בשל קשיים לימודיים והתנהגותיים והעדר בסיס משפחתי יציב. לאחר מכן התגייס לצה"ל, אך עוד קודם לכן ביצוע העבירה ערך מן השירות הצבאי; לטענות עשה זאת בשל הצורך להסביר חובות כספיים שצבר. בעת ביצוע העבירה היה בן 20 ושמונה חודשים, כשהוחבטו רישום פלילי ללא הרשעה, בגין עבירות גנבה שביצעה בשנת 2015. קיימוב סיפר לשירות המבחן, כי התלבט אם לבצע את העבירה בעבר תמורה כספית שהבטיח לו צד שלישי, ובמסוף נגמר אחר מיהרט ושוכנע לשועתה בין היתר כיון ששחש לחץ ואיום מסויים מצד אותו 'משידל'. שירות המבחן התרשם, כי קיימוב מתקשה לऋת אחריות על מעשיו וכי הוא נוטה להשליכה על גורמים חיצוניים. עוד צוין, כי קיימים סיכון גבוה למעורבות חזורת בפליליים וכי בהעדר טיפול אינטנסיבי ומשמעותי הסיכון לשיקומו

בשלב זה – נוכח האמור, המליץ שירות המבחן כי אם יוטל על קיימוב עונש מאסר בפועל, תיקצב לו תקופה שתאפשר השתלבות בהליך טיפול, אך לא תקופה ארוכה שעלולה להוביל להעמקת ערכיים ודפוסים עבריניים. ביום 30.5.2019 הגיש שירות המבחן תסקירות משלים בעניינו של קיימוב, ובו תיקן את התרשומות מקיימוב והמליץ על בוחנת אפיק טיפול שיקומי, חלף הטלת עונש מאסר.

6. על רקע האמור פנה בית המשפט המחויז לקבע את מתחם העונש ההולם. נקבע כי מעשי המערערים פגעו בערכיים חברתיים מוגנים של שלום הציבור ורכשו, וכי נסיבות ביצוע העבירה – בלילה, ולא כונה לפגוע בבני אדם – איין משנותלענין מדיניות הענישה המכמירה הנהוגה ביחס לעבירות הצתה. עוד נקבע, כי יש ליחס משקל לתכנון המוקדם ולנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה. נוכח האמור ועל בסיס סקירת מדיניות הענישה הנהוגה, קיבל בית המשפט את עדמת המשיבה וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל-48 חודשים.

7. אשר לגזרת העונש המתאים קבע בית המשפט, כי עיקרון ההלימה מחיב בנסיבות העניין הטלת עונש מאסר בפועל. כמו כן נקבע, כי לא נמצא טעם לחרוג ממתחם הענישה לקולא משיקולי שיקום, לאור העובדה שני המערערים לא התמידו בשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול. לצד זאת נקבע, כי יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה; בעניינו של מיהרט יש ליתן משקל לשתלבותו המשמעותית בהליך הטיפול, לגילו הצער ולרקע האישי שלו; בעניינו של קיימוב, יש ליתן משקל לניסיונו להשתלב בהליך טיפול, לרקע האישי שלו ולשהותו הממושכת בתנאי מעצר. נוכח האמור, ובשים לב לחסיבותו של עקרון אחידות הענישה, קבע בית המשפט כי שני המערערים ישאו בעונש זהה, הקרוב לערך התיכון של מתחם הענישה – 28 חודשים מאסר בפועל, ו-12 חודשים מאסר על-תנאי, אם יבצעו עבירות הצתה או רכוש מסווג פשע תוך שלוש שנים ממועד שחרורם. כמו כן, חוות כל אחד מהמערערים בתשלום פיזי כספי למ洋洋נת, בסך של 5,000 ₪.

מכאן הערעורים שלפנינו.

עיקרי טענות הצדדים בערעורים

8. מיהרט מלין על חומרת עונשו. לטעنته, שהוא בית המשפט המחויז בהעמידו את מתחם העונש ההולם על 24-48 חודשים. בית המשפט לא אישר משקל מספיק לגילו הצער של מיהרט, לרקע האישי ממנו בא וליכולתו להבין את ממשעות מעשייו. נוסף על כך, שהוא בית המשפט אשר הסתמך על פסיקה העוסקת במקרים חמורים יותר מאשר המערערים, והתעלם מפסיקה רלבנטית שהוצגה. לאחר סקירת שורת פסקי דין העוסקים ביצוע עבירות הצתה, טעומיהרט כי היה על בית המשפט לקבוע שמתחם הענישה בנסיבות העניין נע בין 10 ל-24 חודשים. מיהרט הוסיף וטען, כי גם בגזרת העונש המתאים בטור מתחם הענישה, שהוא בית המשפט המחויז. בית המשפט לא אישר חסיבות מספקת לרקע האישי ממנו בא מיהרט; לשחותו בעונש נועל לבעלי הפרעות נפשיות ובעלי אינטיליגנציה גבולית; להיווט בן לאם חד-הורית וקשת-יום שהפריטה אינה מצויה בכיסה; להזדהותו של מיהרט במעשים; לחרטה שהביע; לשיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול; לכך שמייהרט לא ריצה קודם לכן עונש מאסר אחריו סORG ובריח; ולהמלצותיו העקביות של שירות המבחן, להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל. נוכח האמור טוען מיהרט כי יש לבטל את עונש המאסר, ולגוזר תחתיו עונש מאסר שירוצה בדרך של עבادات שירות בלבד. לחלוון טוען מיהרט כי יש לקצר את תקופת מאסרו בצורה ניכרת.

9. קיימוב מלין אף הוא על חומרת עונשו. לטענותו, שגה בית המשפט כאשר לא נתן משקל הולם לנסיבות ביצוע העבירה, הן לכשמדובר היה באזרע מסחרי ובשעתليل מהוחרת, כאשר אין סכנה לפגיעה בנפש, הן לעובדה שלקיימוב לא הייתה הכוורת מוקדמת עם המתלוונת. עוד טוען, כי לאור מדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם בעניינו נוע בין 8 ל-30 חודשים מאסר (כך בגין עבירות; בהודעת העורור טוען כי המתחם ההולם נוע בין 10 ל-30 חודשים). אשר לגזירת העונש המתאים בתוך המתחם טוען קיימוב, כי שגה בית המשפט המחויז כשלא לחס חשיבות מסוימת לגילו הצעיר; למצבם הכלכלי הקשה, שלו ושל משפחתו; וכן לאמור בתסוקיר שירות המבחן, שלפיו היה בעל יכולת מועטה להבנת השלכות מעשייו. לחילופין טוען, כי אף אם מתחם העונש שנקבע הולם את מעשה העבירה בנסיבותיה, שגה בית המשפט המחויז כשלא העמיד את עונשו של קיימוב על 24 חודשים מאסר בלבד, הן בשל העובדה שהמדובר בעונש ראשון של קיימוב, הן משום ששיתף פעולה בחקירתבוואפן מלאה, הן בשל העובדה שעונש המאסר יפגע ברוחות בני משפחתו, שמצבם הכלכלי דוחוק ממש.

10. ביום 4.3.2020 הוגש לעיונו תסוקירים משלימים מטעם שירות המבחן בעניינים של שני המערערים. ביחס למיהרט נמסר, כי הוא לא מבטא מוטיבציה להשתלבות בהלכי טיפול בבית הסוהר, וכי הוא מתקשה להיכנס לתהילה ממשי של שני. אשר לקיימוב, נכתב כי הוא לוקח אחריות על ביצוע העבירה ומבטא חריטה, כי הוא מתמיד בהשתתפותו בהלכי טיפול קבוצתיים ופרטניים המתקיים בבית הסוהר וכי לא היו חריגות משמעותית מצדו במהלך מאסרו. בתסוקרים צוין, כי קיימת חשיבות לכך שמיהרט ישולב בהליך טיפול במוגרת מאסרו, ושקיימוב ימשיך להתמודד בהלכי הטיפול, על מנת לצמצם את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתי.

11. בדיון לפניינו חזרה באת-כחו של מיהרט על טענותיה, לפיהן שגה בית משפט המחויז הן בקביעת מתחם העונש ההולם, הן בגזירת העונש המתאים. הודגש, כי עסוקנן בבחור צער, אשר הגיע מרפק אישי קשה. עוד הזכר, כי לעומת שירות המבחן נוכח להרחקתו מסביבה עבריתנית. בא-כחו של קיימוב חזר אף הוא על טענותיו, תוך שהבהיר כי מרשו הגיע מרפק סוציא-כלכלי קשה מאד, אך אחראיות על מעשייו ונרתם להלכים טיפולים בבית הסוהר. לטענותו, במצבים כגון זה, חשוב להבהיר למבחן העבירה מסר, לפיו יש שכר לעמלו. מנגד, ב"כ המשיבה סומכת ידיה על גזר הדין של בית המשפט המחויז. לדידה, טיעוני המערערים ביחס לנسبות חייהם – רלבנטיים לגזירת העונש המתאים, אך לא לקביעת מתחם העונש ההולם. בעניינו של קיימוב נמסר, כי בעוד כחודש הוא אמר להופיע בפני ועדת השחרורים, והמלצת שירות המבחן היא לאפשר לו לסייע את ההליך הטיפולי שבו החל. אשר למיהרט, טוען כי הוא מתמיד בסירובו לחתת חלק בהלכי טיפול, ולפיקר סבור שירות המבחן כי יש להזכיר על כנה את תקופת המאסר שנגירה עליו, ולאפשר את השתתפותו בהלכי הטיפול המוצעים בבית הסוהר. ביחס לטענת המערערים על אודות קבלת האחריות לביצוע העבירה, מצינית המשיבה כי הפיצוי הכספי שנפסק לטובות המתלוונת, טרם שלום.

דיון והכרעה

12. לאחר שעניינו בגזר הדין של בית המשפט המחויז, ונתתי דעתך על טענות ב"כ הצדדים, אלו שבכתב ואלו בכתב-פה, באתי לכל מסקנה כי דין העורורים להזחות. כיצד, ערכאת העורור אינה מתערבת בקביעת העונש שנגזר בערכאה הדינית, זולת מצבים חריגים שבהם נפלת טעות מהותית בגזר הדין, או חלה סטייה קיצונית ממединות הענישה המקובלות (ע"פ 1474/14 פלוני מדינתישראל, פס' 96 (15.12.2015); ע"פ 5316/13 תאופיקבןעתאםאלחנן מדינתישראל, פס' 6 (09.12.2013)). המקרה שלפניינו אינו בא בקהל אותם מצבים חריגים.

13. על חומרתן של עבירות הוצאה עמד בית משפט זה פעמים רבות. אכן, "מעשה הוצאה ראשיתoidעה,

ואחריתומיישורנה. לאבדיק בעה החוק קעונשחמור בצד השל עבירותה הצתה; ובהתאם, שבההפסיקה הודה גישה את חישובות השלו נישמה מרתייע העבירותה הצתה; ובהתאם, 12 ש' 6466/18 (ע"פ 01.05.2019). חומרתן של עבירות הוצאה נעוצה בכך שתහילתן אמנים בידי אדם, אך סופן ש"כוח אחר מעורב בה" (בבל, בבא קמא ג, ע"ב), ולפיכך "דרך לירול הזיק" (שם, ב, ע"א).

14. בית המשפט המחויז היה ער לניסיות ביצוע העבירה, כפי שפורטו בטיעוני המערערים, לחס להן משקל כפי הראו בעינו, וקבע את מתחם העונש ההולם בהסתמך על מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים. לא מצאתי כי יש מקום להתערב בהכרעתו. טיעוני המערערים מופנים בעיקר כלפי המשקל שייחס בית המשפט לכל אחת מן הניסיות. ברגע דא, נתית ערכאת הערעור היא שלא להתערב (ראו ע"פ 5581/17 פלוני מдинתישראל, פס' 9 (26.03.2019)). אשר לטענות בדבר מדיניות הענישה הנהוגה, על פני הדברים לא נמצא חריגה מתחם שקבעה הערקה הדינית. זאת יש לזכור,

"קביעת מתחם העונש בהתאם להלמאותינוニアריאת מטויוכיליבית המשפט נתנו בהקשר המרחב מסוימל גמישות שאיל התערבותם יחווד אמתה העונש שנגזר בסופו של יומאי נוחORG מראוי להולם" (ע"פ 3877/16 פאדייג' באלי נ' מдинתישראל, פס' 5 (17.11.2016)).

15. גם בגזירת העונש המתאים לא נפל פגם. שיקולי שיקום לא הצדיקו חריגה מתחם העונש ההולם; עד כה בית המשפט המחויז. לצד זאת, בית המשפט שיווה לנגד עינו את מצוות החוק להתחשב בניסיות אשר אין קשרו ביצוע העבירה, ובענינו - הרקע הקשה שעליו צמחו שני המערערים, ולפיכך העמיד את עונשיהם בסימון לתחתיות מתחם העונש ההולם.

16. נכון האמור, יצאנו לחבני לדחות את הערעורים.

17. בשולי הדברים. הירთמותם של שני המערערים להליכים טיפולים ידעה עלויות ומורדות. בתחילת, מיהרט שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, ואילו קיימוב התקשה להשתלב באפיק הטיפול. חלף זמן, והויצרות התהפהכו. נIRON למועד הדיון, קיימוב מתמיד בהליך הטיפול וצובר הישגים בשל כך; מיהרט לעומתו, אינו מגלה נכונות דומה. אבע תקווה, כי בפרק הזמן שנותר למיהרט עד תום תקופת מסרו, יעלה גם הוא על דרך המלך וירתם להlixir הטיפול. הרשות נתונה.

ש | פ | ט

המשנה לנשיאה ח' מLocator:

אני מסכימ.

המשנה לנשיאה

עמוד 5

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

השופט א' שטיין:

אני מסכימים.

שפט

לפייך הוחלט כאמור בפסק הדין של השופט נעם סולברג.

ניתן היום, כ"א באדר התש"פ (17.3.2020).

המשנה לנשיאה

שפט

שפט